

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 1/2 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Пощинове число по 8 кр. на.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових вразів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукопись звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Поїздка руских послів до Відня.

(X) Ми вже подали були зараз по повороті депутації висланої львівськими Русинами в справі будови академічної гімназії у Львові, як і рускої гімназії Франц Йосифа в Тернополі вістку про заходи сеї депутації, пороблені у міністра просвіти і міністра-президента (міністра скарбу не було у Відні). Але сею поїздкою руских послів Барвіньського, Романчука і д-ра Савчака занепокоїло ся польське дневникарство і аж щіпає ся з цікавості, що там могли рускі послі говорити з д-ром Кербером. А що сумління у тих дневників не зовсім чисте і спокійне, отже самі они здогадують ся, що певно Русини повезли жалоби на теперішні політичні відносини в краю. Річ се зовсім природна, що скоро рускі послі в згаданій в горі справі, в якій були вислані до Відня, явили ся також у д-ра Кербера, то певно, що він не говорив о самій гімназії, але — йому самому мусіло насунути ся питанє, які причини зложили ся на вихід руских послів з сойму і яке тепер положенє політичне в краю. На таке запитанє було очевидно обовязком руских послів, дати міністрови-президентови поясненє, хоч він мав уже офіційальне справозданє про сю подію, але придержуючи ся засади *audiatur et altera pars*, покористував ся даною ему нагодою. Не потребуємо сего наводити, що рускі послі говорили в сій справі д-рови Керберови, бож не могли они інакше про все те говорити, як се було на основі дійсних даних представлено і в нашій часописи. Послухавши, що висловила *altera pars*, мусів конечно міністер-президент пересвідчити ся про нездорові відносини в краю, а відносини ті мусять єго тим більше непокоїти, позаяк він бажає правильного функціонування ради державної, а чейже така подія як в галицькім соймі, що потягнула за собою подібні події в чотирох иньших соймах, може і в радї державній знайти відгомін і викликати труднощі. Сему очевидно мусить запобігати міністер-президент з свого обовязку і мусить старати ся і в дотичних краях усувати ті причини, які викликають такі події. *Gazet-i Narodow-ij et cons.* може бути се неміло і она виразно про се натякує, що нібито »Барвіньський і товариші, запевнивши собі потихо протекцію з Відня, можуть не оглядати ся на Львів«, алеж она повинна не забувати, що ми живемо в Австрії, що Галичина є австрійским коронним краєм і що краєві власти обовязані так кермувати справами, щоби зарівно були заспокоєні потреби також другої народности в краю, рускої, хоч она случайно в соймі репрезентована яко меншість. Коли соймова більшість в почутю своєї переваги забуває о тім, що й меншість хоче жити своїм життям, коли не хоче признати *cuicque suum*, то нехай же не жалує ся опісля, коли Русини говорять про свої справи і потреби у Відні і коли там центральне правительство з державного обовязку мусить нераз направити се, що попсовано тут в краю. Се може бути

декому неміло, що центральне правительство, вислухавши, що говорить *altera pars*, пильнійше стане приглядати ся нашим краєвим відносинам і що може не в одній справі побачимо тут єго охоронну руку, але в тім як-раз відрада Русинів, що інтерес австрійської держави наказує центральному правительству виступити проти нехтованя прав руского народу. Коли н. пр. польське дневникарство силкує ся всіх Русинів пачувати радикалами, гайдамаками, що лише палають ненавистю і все роблять лише з ненависти до Поляків, а себе знов виставляють, яко справдених приятелів руского народу, палаючих до него горячою любовію і прихильністю, коли супроти живої правди накручують справу так, що н. пр. рентові оселі мають бути благодатию для нашого селянства і що нібито оно само горячо бажає такої благодати, то очевидно обовязком Русинів дати з свого боку інформації центральному правительству, що не все правда, що »на весілю плещуть«. Власне таке одностороннє перекручуванє правди, таке безнастаннє умисне пятнованє загалу Русинів ворогами держави і польської народности, захитало у Відні доліше до тих інформацій і в радї державній і в найвищих кругах, і тепер там починають наші відносини троха пильнійше розсліджувати і справляти їх на ліпшу стежку. Але й обовязком рускої суспільности є, не дати ся звести з прямого шляху таким поступованєм польского шовіністичного дневникарства і польских загорільців, а йти своєю дорогою до того самостійного народного розвитку, який запоручають нам основні державні закони.

Д О П И С Ь.

З Брідщини.

(Посол Барвіньський перед виборцями).

Дня 4. серпня с. р. явив ся п. Барвіньський в Білявцях, коло Бродів, де запросив виборців з Брідщини, щоби здати справу з діяльности в кр. соймі. Хоч горяча жнивна робота стає немалою перепоною таким зборам, бо навіть в неділю люди по тяжкій праці радї відпочати, явило ся около 200 селян з Білявця, Бовдур, Берлина, Шнирева, Клекотова, Койюшкова, Лешнева і ин., а навіть зпід Лопатина, а крім того кількох сьвящеників і з сьвітської інтелігенції. Білявчани повитали посла при триумфальних воротах, на яких виднів напис: »Витай нам наш любий после!« хлібом-сіллю і відсьпівали *многая літа*. Після вечірні зачали громадити ся також виборці з околичних і подальших сіл. Головою зборів вибрано Вл. о. Левецкого, пароха Щурович, заступником селянина Данила Шеремету з Руденка ляцкого. О год. 5-ій розпочали ся збори і тривали до 8-ої вечер. Посол Барвіньський представив в півторагодинній промові діяльність руских послів в минулім шестиліттю і свою участь в соймових працях, згадав про важнійші закони ухвалені соймом (як про закон ловецький, дороговий і ин.), а обговорював ширше справу збірних громад і рентових осель, справу язикового закона, до якого рускі послі внесли начерк, Райфайзенівські каси, справу руских гімназій, а на останку пояснив причини

виходу руских послів із сойму. Промову посла переривали зібрані селяни, часто оклесками і окликами признаня. Відтак забирали голос самі виборці, між иньшими Крижановський з Білявця, Серадекій з Шнирева, Зубач з Берлина, Ісків з Бовдур, Хмельяр з Койюшкова, Штурмай з Білявця, Шеремета з Руденка і ставили запитаня до посла, на котрі давав він поясненя, а також представляли ріжні свої потреби. Виборці ухвалили на останку послови одностороннє признанє і подяку і приступили до заснованя комітету виборчого, котрий має віднести ся до Лопатинщини і Залозеччини (звідки наспіла телеграма з признанєм для посла), щоби прилучили ся до сего комітету і всіми силами піддержували дотеперішного посла Барвіньського, котрого кандидатуру проголосили збори серед оклесків. Відсьпіванєм »многая літа« в честь цесаря, посла, господаря зборів о. Герасимовича і уредителя зборів о. Левецкого закінчили ся збори.

Виборчий рух.

З Брідщини доносять нам, що дідич з Грималівки коло Щурович Гординьський, виступив кандидатом з польської сторони протип. Барвіньського і в неділю їздив до Львова, щоби приєднати собі підпору.

»*Słowo polskie*« подає вість, мовби то Русини з Лопатинщини не хотіли посла Барвіньського, а висуває замість него *sympatyczną* кандидатуру нотаря з Бродів, Громницького, званого Русинам яко шпортсмена і вмовляє в Русинів, що они вельми одушевлені Громницьким. Ми віримо в се, що такі Русини, котрим симпатична така кандидатура як Громницького, не можуть бажати Барвіньського.

Доносять нам також з Бродів, що п. Гневош з Контів пильно заходить ся, щоби *zwalczać Barwińskiego*.

З Підгаєччини пишуть нам: Про який небудь виборчий рух в Підгаєччині нічого досі не чувати. Заповідала »Свобода« кандидатуру д-ра Савчака, тай більш нічого не робить ся. Тим часом з польської сторони видвигнуто кандидатуру маршалка повітового Літиньского з Литвинова, за котрим розвинено шалену агітацію. »Бециркові« з »видяялу« їздять по ночах та в день і агітують потайки з великою енергією. Тим дивнійше відбиває ся апатія рускої інтелігенції. Підгаєччина, з малими виїмками, не втікла від повітів підгірских. Вибране руского посла не сьвідчить ще, що дотична сторона сильна, протинно, милить очи Русинам в центрі і тут, бо по виборах засипляють сном блаженних. Тут інтелігенції сьвітської якби не було (кілька судовиків), духовенство з малими виїмками мало що робить, навіть боить ся закладати читальні по селах. Школи не всюди є, але і тії від недавна, отже письменне покоління не прийшло ще до голосу. З того всего виходить, що треба багато роботи, щоби перейшов у нас руский кандидат.

З Самбора пишуть нам: Самбір заройв ся від кандидатів. О мандат з міста старають ся: Др. Томашевський, директор гімназії, др. Штаєрман, адвокат і заступник посади Самбора та дотеперішній посол до ради державної, радник Гіжовський. Русини, будучи в Самборі в меншості, повинні з трех дотепер зголосивших ся

кандидатів вибрати сего, котрий найменше показав неприхильності зглядом народу і сирави рускої. Гсі три добре нам звані, тож годі дальше поступати доволі після особистої впадоби або інтересу, а радше зазначити явно і постояти за сираву.

В повіті дотепер спокій, тільки наші найсердечніші москвофіли, котрі дотепер за всяку ціну поборювали народовців, не перебираючи в средствах, удавали злуку з народовцями, а позаними вели свою акцію, оклеветуючи їх, наклали з верховодячими сферами, удавали одиноким льовльням і нічого не вимагаючи, аби лише свого добити ся. Таке діяло ся при виборах до державної ради, те саме діє ся і тепер, бо як зачуваємо, вже на своїй «чорній раді» порішили поставити свого кандидата, радника Добрянського. Доживемо, то побачимо їх підпольну роботу наглядно, але се буде останній знак, останній доказ, по котрім, віримо, й найбільше недовірливим отворять ся очі.

Сподівались ми і вірили, що коли наші послі поставили свої внесеня, що стремлять до піддвиження народу руского, без чого годі думати о дальнім розвою, та коли постояли за них мужно, зрозуміють всі Русини вагу хвилі і як один муж стануть сильно побіч них, а не найде ся ні один, котрий би відважив ся іти проти волі народу.

Бачимо однак, що ціла армія зрадників народу, що нехтувала дотепер всякі здобутки народовців, що допала безчесно все, що було святе кождому правдивому Русинові, хоче в так важкій хвилі, в котрій добро народу має стояти висше всего, пробувати сили своєї нічкешної, запрованої ніби-партії, і по плечах народовців-консолідаторів відвинути своїх представителів. Пробки своєї роботи бачимо вже в різних повітах, але віримо, що се буде остання хвиля, в котрій навіть незрячі прозріють та пізнають зрадників, і раз на все побудуть ся сего болика з свого здорового організму. Заступниками народу руского можуть бути лишень ті, котрі мудро і сильно постоять за внесення руских послів, а в першій мірі сподіємо ся, що розум політичний подиктує, аби послі, котрі поставили внесеня ті, постояли за ними і зробили так рішучий крок як сецесія—явили ся яко перші вибранці народу. Не досить слати заяви одобреня, але парід, узяючи, що рускі послі діяли в хосен его, повинен їх цілою силою поперти, аби дальше вели акцію успішно аж до довершеня єї. За чужим добром не посягаємо, але бажємо жити, розвивати ся і здобувати собі средства до нашого дальшого життя і розвою національного.

Народний Комітет оповіщує ось яку увагу:

1) Нехай наші люди по повітах пильно слідять в будинку ц. к. староства на таблиці оголошень, чи є там оповіщеня про день і годину розписаних правиборів в селах і містах повіта, а сли є, нехай відпишуть собі і пильнують дня і години правиборів. (Мін. Кербер при нагоді остатних виборів до ради державної розпорядив, аби в кождім старостві були такі оповіщеня прибиті на таблиці).

2) Наші священники не повинні відсуватись від правиборів, а противно, они повинні не тільки являть ся на правибори і голосувати, але й давати ся вибирати на виборців, аби в день вибору посла і самим сповнити свій обовязок і піддержати своїх виборців та в потребі стати в їх обороні.

В Мостискім виборчий рух в повнім розмаху. Донисуватель «Діла» жалує ся, що жандарми уганяють ся по селах немов в погони за якимись агітаторами, а староство тероризує виборців покликуванем їх для переслухання в сираві передвиборчих зборів, скликуваних по селах. В повіті агітує звісний соціалістичний агітатор п. Семен Вітик. З польської сторони вийшла хрїя, бо «Gazeta narodowa» оповістила була, що Ст. гр. Стадницький, дотеперішній посол з сільської курії, не наміряє більше кандидувати і супротив сего найбільше шанс має кс. др. Михайл Жуклинський, латинський парох з Судової Вишні. Нані заміщає «Gaz. narodowa» спростоване, що гр. Стадницький кандидує наново.

В Теревовлі відбули ся дня 3. с. м. передвиборчі збори, на яких явило ся 50 селян крім

інтелігенції, як подає один з польских дневни-дневників, і ухвалено: підпирати лише польского кандидата, затверженого центральним комітетом, визвати кандидатів до зголошення кандидатури на руки провідника зборів кс. Корженевського та зложеня в назначенім дни своєї економічно-суспільної заяви.

В Самборі відбули ся дня 1 с. м. в «Готелю народнім» перші рускі повітові передвиборчі збори. Отворив їх потар Рудницький з Луки, а опісля був їх головою о. Гордінський з Кульчиць. Зібрані вибрали передвиборчий повітовий комітет, зложений з 22 осіб з різних місцевостей Самбірщини, котрий має скликувати передвиборчі збори — що четверга в Самборі, а що неділі в інших місцевостях повіта.

З Бучача звиває п. Марія Блажонський, уповажнений польским передвиборчим комітетом, кандидатів на мандат з сільської курії бучацького повіта, щоби зголосила свої кандидатури на его руки.

В Старім Самборі скликав польський передвиборчий комітет збори на д. 8. с. м., а заразом звиває по польских кандидатів, щоби явили ся для зложеня свого політичного ісповіданя.

У Львові, як доносять польскі дневники, приїде до межисубіції між соціалістами, бо против Дашницького з міської курії кандидує інж. Мокловський.

В Турці відбули ся дня 1. с. м. збори звини 200 селян, на яких ухвалено кільканайцять радикальних резолюцій в справах економічних, суспільно-політичних і народно-політичних та просвітних: 1) В урядах цїсарских: «Хочемо неутрального береження закона, жадаємо людяного трактованя хлопа-горожанина, домагаємо опіки над темними, бо на те кождий оплачує урядників». 2) В урядах автономічних: «Домагаємо ся внесеня Рад повітових, а вибраня виїтів по громадах що три роки». 3) В школі: «Хочемо науки таної, вигідної, корисної в школах народних, внесеня оплат шкільних, внесеня мандурків і дорожні книжок в гімназіях». — 4) В полі: «Хочемо внесеня податків ґрунтових а заведеня податку прогресивно-доходового з minimum existence 300 зр. (селяне вибухли тут іронічним сміхом, говорячи: Коби ми мали хоть 100 зр.), жадаємо поділу ґрунтів селянських безплатними геометрами і переписаня чи розділеня податків за них припадаючих». — 5) В лісі: «Хочемо, щоби шкоди лісові судили суди, так як крадежи; щоби на побережників, котрі звичайно суть людьми найлихшими а заприсяганнями в старостві без посвідченя урядів парохіальних, мали власти бачне око і не вірили все доносим побережника; щоби пильнувати, аби не нищили лісів, через що селяне мають шкоди від граду і тучі; щоби право польованя змінити так, що кождий вислужений жовнір має право носити стрільбу до смерти і бити всяку шкідну дичину на полі». — 6) В дома: «Хочемо внесеня податку домового від курних хат, бо се не хати, але хижі, котрі захищають хиба троха від вітру і дощу». — 7) «Хочемо внесеня закона о риболовстві в горах, бо ту не ймають люде риб на гандель, на заробок, але на омасту сухого ощипка». 8) Поділ Галичини з окремими соймами, намісництвом, радою шкільною і т. д. — на руску і польску — для святої, братної згоди». 9) «Викупно кредитом державним паньских посїлостий і розпарцельоване їх межі місцевих селян на довгу сплату ратами». 10) «Викупно державною гіпотечних довгів селянських на довголітню сплату ратами». 11) «Віче протестує против заведеня окружних громадских виїтів». 12) «Віче протестує против ухваленого закона о рентових загородах і засилає умільну просьбу до Его Вел. цїсаря, щоби не санкціонував такого на погубу руского селянства а на репарацію паньских маєтків обчисленого закона». 13) «Віче висказує соймови своє обуреня, що так несправедливо розділяє рік-річно запомоги межі польскі а рускі інституції і надїє ся, що від тепер буде заховане строго відношеня податкового».

Предсідателем віча був о. Прухницький, а реферати держали: о. Мороз — політичний, о. Борковский економічний, а третій реферат др. Стахури про вивласненя (землі під залізницю) віддав задля недостатку часу і малої участі селян. Збори відбували ся при асистенції чотирох жандармів в саді і двох в сніж і з тої причини вислало віче телеграму до намісництва.

Gaz. narodowa, подаючи справоздане з сего віча, доносить, що оно ухвалило на другі збори запросити до Коса в Калуша, щоби прибув на збори і скотів кандидувати. По замкненю віча відбули ся передвиборчі збори, вже без жандармів і на них ухвалено зложити комітет з делегатів з кождого села, який назначив би кандидата і заняв ся предвиборчими справами, бо других зборів вже нема часу скликати.

Н О В И Н К И.

— Календар. В середу: гр.-кат. Анни; рим.-кат. Кастана. — В четвер: гр.-кат. Єрмолая; рим. кат. Кириака.

— 31 Станиславова пінуть нам: Розійшла ся ту вість, що вже предложено терно на тутешнє єпископство. До терна мали вїйти: о. мітрат Леліцький з Риму, о. мітрат Фацевич, управитель єпархії та ігумен Василіанського монастиря в Дрогобичи, о. Філас.

В домі, дарованім ВПреоєв. митрополитом Шептицьким на семінарську церков, після волі фондатора мала містити ся бурса для 24 хлопців аж до часу, поки не будуть будувати церков. Тимчасом бурсі виводжено судово помещане з днем 15. липня, церков не будує ся, а в домі мешкають — жади.

— Репертуар руского народного театру в Яворові. В четвер, 8. с. м. «Поворот батька», опера в 2 діях Ярецького і «Перше повмарили а потому повічались», шутка в 2 діях; в суботу, 10. с. м.: «Ямарі», оперета в 3 діях Целлера; в неділю 11. с. м. останнє представленє «Украдене штеґе», народна драма зі співаними в 5 діях д-ра Ів. Франка.

— В який спосіб кацапи роблять кар'єру? Се виясноз нам «Галичаньч» в 154. числі в статті: «Вопрось презентациі священниковъ». Автор сеї статті є священик. В ній каже нам автор вірити про себе, що є дуже ревним священиком і великим патріотом, причім подає кацапам спосіб, як треба вести ся, щоби зробити кар'єру. Так читаємо: «Не будучи узнєснимъ щодо терпеливості удержати яззык за зубами и въ томъ убѣжденіи, що въ даномъ случаѣ за мене ни консисторія, ни владики не вступятея, я однажды палъ въ церкви передъ иконою св. Николая на колѣна и занєсь молитву-прошеніе: «Прости мнѣ, св. отче Николаю, мои прегрѣшенія, закѣмъ я получу презенту; но потомъ я въ десятеро имъ всѣмъ отплачуся...» Неправда, читателю — чудесна мораль! Значить ся: мовчи, хили ся, лижи ся, а як дістанеш презенту — тоді всім шляхтичам польским покажи зуби! Так велить робити кацап всім своїм сторонникам. На таке, певно, ніхто инший не рішить ся крім скотини і ... кацапа. Автор, «примірний священик» велить нам в своїм атеїзмі вірити, що св. Миколай допоміг єму в печеснім мовчаню, наслідком котрого небавом явила ся — презент на парохію. Ну, св. Миколай, певно, не поміг — але поміг собі сам автор, коли пише: «По трехъ лѣтахъ священства, по годатайстау шляхтичей, польскихъ ксендзовъ и даже іезуитовъ, одинъ шляхтичъ прислалъ самъ къ мнѣ депутатію селянъ съ заявленіємъ, що никому иньому, только мнѣ, яко правдізвѣсту русину-католику, подпишетъ презенту на упраздненній приходъ». І знов чудова мораль! Слухай єї кацапський роде і свамятай собі, що без шляхтичів польских ксьондзів і єзуїтів кар'єри не зробиш! Навчись мовчати і хилити ся за молоду — то на старість, якбиє нїшнов! З вдячности для свого клятора перечислює кореспондент «Галичаньч» правописні похибки, які колятор зробив в листі до него. Дальше каже нам автор вірити, що по одержаню презенту став «настоящимъ русиномъ и священникомъ» і в нагороду за се став членом повітового виділу, а в додатку дістав ще дішчу парохію в иньшій деканаті, бо... шляхта з дотеперішнього деканату хогіла его позбуту ся. Іне вір тут «настоящому русину і священнику!» І по щож тровити неами польску шляхту, по що щирити зуби проти неї, коли она в нагороду за «русскій» патріотизм дав презенту на парохію? Стільки підлости, такої безличної вітвертости, такого явного звиваня до деморалізації нам не доводило ся вже давно в «Галичаньчі», тим не блуднім, але продаїнім синовім читати! А деморалізацію сю сіє один зі стовпів кацапської фракції, даючи сям хиба доказ, що се Каїнове сімя, наші москвофіли, вже на скрізь здеганґреновані. На оплюване памяти пок. Кардинала Сембратовича, яким пописує ся «настоящій священникъ», ми реагувати не думаємо, бо відома річ, що безрога лише обсявнити зуміє...

— Два рускі іспити в Америці так опише американська «Свобода»:

В Мт. Кармель відбув ся в неділю, 14. липня с. р. іспит дітей, що ходили до рускої школи. По вечірни зібрало ся до 40 дітей в гали церковній. Поіриходили також і декотрі дбали о своїх дітній батьки та матери. Іспитував о. Ст. Макар. Діти дуже красно відповідали на питання

з катехизму. По руски писати і читати научилися декотрі діти відзначаючого, розуміє ся, ті, котрим дбайлі родичі не дали пустувати по улицах, але посилали кождий день на науку. Деклямаціями і співом малі 8- або 9-літні діти попросту очаровували слухачів. Мимоволі насувала ся гадка, що руский нарід не може винародовитись, если буде мати таких святих, яким є о. Ст. Макар. Признане належить ся дяко-учителеви п. Ст. Шиманьскому за ревне сповноване своєї задачі.

Другий іспит руских школярів відбув ся 14. липня в Jessup, Pa. Крім школярів, що ходили регулярно до школи, а тих було небогато, бо лиш 11, зійшлись ще їх родичі, та цікавіші з парохіян. Питав дитий о. Ардан. Іспит показав, що діти не дармували, але винесли немалу користь зі школи, в чім немала заслуга місцевого дяко учителя п. Ю. Бованковича. Лиш більше заінтересовані ся школою зі сторони родичів, а сліуючий іспит випадє ще дільше.

В красевій ткачій школі в Коросні пічне ся курс 1. вересня. Условини прийнята учеників: 1) Скінченє в добрим поступом що найменше має народної школи; 2) скінчений 14. рік життя і відповідний фізичний розвиток. Школа має 42 кімнати і всякі потрібні знаряди і прибори. Наука безплатна; бідні ученики можуть одержати підмогу. Ближні інформації уділяє управа школи.

3 Количинець. В неділю дня 11. с. м. відбув ся в Количинцях вокально-деклямаційний вечер силами виключно селянськими в домі Прессера (заїзд від ц. к. суду). Програма: 1) Щастє нам Боже. 2) Все угіхло. 3) Деклямація. 4) Ой пуцу я коначенка. 5) Чи се тая криниченка. 6) Деклямація. 7) Гуляли. 8) Ой любив тай кохав. 9) Живі образи. Початок точно о 7. годній вечером. Вступ від особи 1 К, а для селян 20 сот. По концерті забава з танцями за доплатою 1 К в салі уряду громадского. Стрій проходовий. Дохід з вечерка призначений на будову «Народного Дому» в Количинцях.

Кандидати духовного стану перемискої епархії, що мають убігати ся опрняте до дух. семинарії у Львові, мають до дня 20. вересня с. р. включно предложити свої подана через деканальні уряди єписк Конєваторії. До прошения треба долучити сліуючі належито остемпльовані свідочтва: 1) Метрику хрещеня; 2) свідочтва всіх курсів шкіл народних і гімназійних і свідочтво зрілости, в случаю, коли би кандидат мав доповняти іспит зрілости, може свідочтво зрілости пізніше лично предложити; 3) свідочтво здоровля, вдане лікарем повітовим або семинарским з потвердженням, що кандидат фізично здібний до духовного стану; 4) посвідченє від ц. к. староства, що убігатель не належить до звязи військової, або що єму прислугує право освободження; 5) свідочтво моральности; 6) свідочтво убожества затвержене дотичним ц. к. староством. Дня 28. вересня рано (по вислуханю св. Літургії о 8. год. в катедральній церкві) мають кандидати явити ся в великій салі духовної семинарії до дотичного іспиту.

П-ї Запольска, співробітниця «Słow-a polsk-ogo», не виходить замуж за артиста-малюра Яновского, як донесла оподі «Nowa Reforma» а за нею повторили инші часописи. Ся вість була злобною сплетнею, пушеною якимсь редакційним товаришом п-ї Запольскої.

Робітничі розрухи вибухнули вчера в Басівці три милі від Львова, при новобудуючій ся залізницї Львів-Самбір. З числа 200 робітників половина, яка була занята при акордовій роботі в землі, застрайкувала і начала на прочих робітників, що працювали в лісі за постійну денну платню. Перші домагали ся, аби всі робітники приступили до страйку, а коли прочі не покидали роботи, настала бійка на колі, причім одного робітника ранено в голову. Пополудня на жадає управителя будови прибув на місце делегат львівского староства Голімінтович і старав ся утихомирити робітників, а одного з них, Івана Бабчука, увязнив за підбоджуванє пнших до страйку.

Іменованя і відзначеня. Wiener Ztg. оголошує: Цісар іменував д. ра Михайла Бобжиньского звичайним професором австрійского права в краківскім університеті. Цісар надав радникови намісництва, красвому референтови санітарному у Львові, д. рови Йосифови Меруновичеві і старшому радникови будівництва Матієви Холева Морачевскому, титул і характер радників двора з увільненєм від такси. Цісар надав радникови намісництва у Львові Тадєєви Шавловскому, ордер залізної корони III. кл. з увільненєм від такси, повітовому комісареві Сев. Семберови в Городку золотий хрест заслуги з короною, а концєштовни намісництва Каз. Стровьскому золотий хрест заслуги.

3 львівської судової салі. Перед звичайним трибуналом розпочала ся нині судова розправа проти 25 зарібників, які дня 29. цвітня с. р. вибивали вікна у Львові при окликах: «дайте нам хліба, або праці». В акті обжалованя прокуратория зазначає, що робітники, котрі дійсно хотіли найти працю, поводили ся спокійно, а

збитків і криків допускали ся підозріні одиниці, яким на зарібку не залежить. До розправи, котра потревав 4 до 5 днів, покликано 66 свідків.

Нема Руси, лише Литва. Найновіший винахід на полі етнографії зробив львівський Przed świat, бо подаючи, за «Новим Временем» виказ, скільки землі посідають великі властители в губевніях: київській, волинській і подільській. — положив над сею статєю напись: Własność ziemiska na Litwie. Впрочім з сеї статі виходить, що найбільше землі має рід гр. Бразіцких, 181.000 десятин, а відтак до україньского роду Терещенки посідають 50.000 десятин землі.

Цісарєва Фридрихова померла вчера о 7. год. вечером в Кронбергу. Стан здоровля цісарєвої вже від довшого часу був грізний, але аж в останніх днях недуга нирок змогла ся і приковала цісарєву до постелі, з якої вже ніколи не мала подвинути ся. До вчера рано цісарєва була ще при пам'яті. Коли вчера о 6. год. рано приїхав цісар Вільгельм з женою і наслідником престоло, недуга пізнала приїзних і легко усміхнула ся, почім заснула. О 11. год. перед полуднем висповідала ся і до вечера розпрачала ся зі сям світом.

Цісарєва Фридрихова уродила ся дня 9. надоліста 1840. року в палаті Букінгам в Лондоні, яко найстарша дочка королевої Великої Британії і Ірляндії, Вікторії, і князя Альберта Гассєн Кобург Гота. Властиве імя мала Валєрия, а крім першого імя Адєляйда, Марія, Люїза. Дня 25. січня 1858. р. кн. Валєрия звінчала ся з Вільгельмом пруским, котрий яко німецький цісар називав ся Фридрихом III. По смерті свого мужа она уживала титулу цісарєва Фридрихова. Дітьми сего подружжя є: Вільгельм II, цісар німецький (ур. 1859), княгиня Кароліна (ур. 1860), подружена в 1878. р. з князем Саксен-Майнінген, кн. Генрик (ур. 1862), княгиня Вікторія (ур. 1866) подружена з князем Слумбург Ліппе, Софія (ур. 1870), жена грецкого князя Константина і княгиня Маргарета (ур. 1872), жена кн. Кароля Гєсского. — Покійна цісарєва любила маларство і різьбарство. Її заходами построєно в Берліні величавий дім інвалідів єї імени. Кілька разів она була у Відні. В 1873. р. підчас єї побуту у Відні, тодішний наслідник німецького престоло а теперішній цісар, заходами матери навязав щирі дружні зносини з наслідником австрійского престоло, пок. Рудольфом.

Зі Станиславова доносять, що судовий ад'юкт Прагловский і жид Єраїх одержали акт обжалованя о надуживанє публичної власти. Розправа відбувде ся у Львові.

Аршеник замість соли. Як то люди бувають іноді дуже неосторожні, а відтак платять за то житєм. В громадї Фізер на Угорщині приїс був побережник Андрій Петраш аршеник, щоби ним витроїти щури і поставив в горнятку на вікні. Жінка варпла вечерю і казала своїй донці подати собі соли, що була також в горнятку. Дівчина взяла горнятко з аршеником з вікна і подала матери, а та висипала всю отрую до страви. Опісля єли собі обі і повечеряли. Коли побережник пізно вночі вернув домів, застав жінку і доньку вже неживими.

Шевський переполох. Шевське ремесло в педаєкім часі вже таки зовсім не буде поплачувати, бо фабрики обуви відберуть їм всякий зарібок. Якась американська спілка закладає тепер фабрику обуви, а ся подія викликала межн шевцями у Відні страшенний переполох. Іменно у Філядельфії є велика фабрика черевиків, в котрій одну пару виробляють за 30 до 35 минут. Хто дає собі черевки робити, приходить до фабрики, каже взяти собі міру а відтак бере газету до рук. Заким прочитає газету, вже єму їй приносять новієвські черевки, зроблені зовсім до міри і після вподоби. За роботу тих черевиків платить фабрикант всего 26 кр., отже не дивниця, що може їх продавати по дуже низькій ціні. Віденьских шевців бере ся розпука!

В Колошварі в Сімогороді товни розлюченого населєня повибивали вікна в магістраті з мести за те, що міські поліціянти недавно равнили в бійці кількох горожан. На жадає прибуло до Колошвару 100 жандармів і удержують лад в місті.

Голодове нещастє грозить не лише кільканацятьом російским губерніям полуднево-східним і полудневим, але також полудневій часті західного Сибіру, де збіже що року дописує. У всіх околицях, навічених неврожаєм — як доносять російські дневники — збіжеві підприємці підносять ціну і тим причиняють ся до збільшення нужди між населєням. В пермській губернії ціна збіжа піднесла ся о 70—100% в порівнаню з цінами збіжа в минулім році.

Вілегіатура в вагонах. Недалеко Сан Франціса в Спол. Державах півн. Америки находить ся над морем чудовий огород, в яким стоїть около 500 залізничних вагонів, а в них живуть сотки літників. Огород належить до мільонера Адольфа Сутро, котрий закупив старі вагони від збанкротованого залізничного товариства і переробив

їх на літні мешканя. Один вагон коштує місячно дуже дешево, бо 15 — 20 корн, живіть в тих околицях також на дорогах, а околиця дуже чудова. До сего додати ще морскі купелі, тому не дивно, що всі вагони повні літників. Мільонер має докупити ще раз тільки вагонів і розширити своє «купелене заведенє».

Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові оповіщує:

Звертає ся увагу П. Т. публиці, що спродаваний по 12 кр. або 24 сотиків фірмою С. Соколовский у Львові (насаж Гавсманн), а також по трафіках «Kurjer kolejowy» не є урядового публікацєво ц. к. австрійских державних залізниць, за яку виключно належить уважати «Розклад їзди», заєсмотрений фірмою ц. к. державних залізниць, а продований по ціні 10 кр. або 20 сотиків по всіх стациях, а також в згаданім бюрі Соколовского і у поргісра ц. к. Дирекції залізниць державних.

Дрібні вїсти. Винчанє панни Олєни Гємблєкєй, симпатичної артистки «Руского народного театру», дочки ин. Тита і Юлії Налєнє Гємблєкєх, з п. Карлєм Дєміїкєм з Червоцев, відбуло ся нині (6. серпня с. р.) в костелі св. Антонія у Львові. — В п'ятницю і суботу шалїли бурі і зливи здовж Підкарпатя і нароби́ли немало шкоди на полях і в садах.

Вїсти з перемискої епархії. Крилошаньскі відзнаки одержав о. Володимєр Ільницький, парох в Ясієнцє мєсьовій. — Презенти одержали оо: Ів. Дємянчєк на Скопів і Мир. Чирнянський на Бронішо. — Відпустку для поратованя здоровля одержали оо: Ігн. Вахнянин і Ів. Дрималик на 6 неділь, а Єрон. Кушовский на 7 неділь. — Намісництво продовжило дотацию з реліг. фонда на дальшій один рік для сотрудника в Яблїнці нижній і для Мак вєска.

В цілі прийнята ватомція до півного заведеня фундації бл. и єлєкєона Сїтгурьского в Перемішлї на рік шк. 1901/2 визначує ся речєньє на день 1. п. ст. жовтня 1901. Уєлєвєя прийнята необходимо потрібні: 1) скінчений 17-ий рік життя; 2) непорочність обичаїв; 3) скінчена четвєрта або бодай трєта клєса шкєл народних з добрим усїхом; 4) добрий чистий голос. Убігатель повинні свої поданя неостемпльовані, заєсмотрєні в потрібні свідочтва, через дотичний парох. уряд предложити єм. Конєваторії найдальше до 25. вересня, а самі лично дня 1. жовтня с. р. явити ся в шкєлі дєківского Інєтїтута в Перемішлї. Хто з кандидатів не доповнить висше наведєних условин, тогє поданє не узгляднить ся. Замість формального свідочтва хрещєня вистанє, єли дотичний уряд парох., супротивачи поданє убігателя, податє рік, місяць і день рожденя просєтєля, а також імя і стан вїтця.

Посмертна оповістка.

Гіполит Федорович, секретар суду у Львові, упокоїв ся дня 9. с. м. в 40. році життя. В. с. п.!

Наука, штука, література.

Марія Слободївна: І хтож она була? Оповіданя. Чернівці 1901. З друкарні тов. «Рускої Ради» під зарядом Володислава Секєрского. Стор. 202, м. 8. Ціна 1 кор.

Антін Крушельницький: Серце. Чернівці 1901. З друкарні тов. «Рускої Ради», під зарядом В. Сєкєрского. Стор. 158, м. 8. Ціна 1 кор.

Обі книжки можна замовляти в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, ул. Чарнецкого 26.

Телеґрами.

Прага, 6. серпня. Компромісові переговори межн Молодєчєхами а Старочєхами трєвають дальше. Як зачувати, до сих переговорів мають прилучити ся також чєскі аграрійці, котрі доси сторонили від компромісу.

Будапєшт, 6. серпня. Німецький посол при відєньскім дворі вислав до угорского президента міністрів Сєля кондолєнційну телеґраму з нагоди смерті Шїляєго. В сій телеґрамї цісар Вільгельм висказує свої спочуваня.

Неаполь, 6. серпня. Стан здоровля Крієпієго незмінєний.

Відєньскє-Новє місто, 6. серпня. В купелєвїм заведеню Сауєрбрун, дало ся чути сильне землетрясєнє, котрє трєвало кілька минут.

Льондон, 6. серпня. Палата лєордів прийняла в третім читаню заяву про вступленє короля на престол. В дискусії Сєльєбері заявив, що тяжко надїятися, аби палата громад прийняла сю заяву.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Програма від 1. до 31. серпня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

В огороді електрично освітленим.

1) **Gertrelia**, хромографічна тансерка гімнастична з Гипподрому в Лондоні. 2) **Mas-Andreas**, найславніший і найкомічніший дуєтист з Парижа. 3) **Liane Grossé**, калейдоскопова тансерка фантастична з новостію: спалене вдови Раджи на костирі. 4) **Aлександр de Tulé**, незрівняний музикальний віртуоз. 5) **Сестри Pronay**, ексцентричні дуєтистки. 6) **Орхестра**. 7) **O. Francordi**, пародистка театру „Variété“ звана „живим фонографом“. 8) **Mlle Rollero**, дамський Fregoli. 9) **Американський біоскоп**: нові сензаційні „найважливіші живі фотографії“. 10) **Arvida Svensson**, шведська співачка лірична.

Що дня о 8. год. вечером велике представлення. В неділю і свята два представлення. Що п'ятниця **High-Life** представлення. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пль на при ул. Кароля Людвіка ч. 9. у Львові.

Лекційна комісія

студентів філософського відділу львівського університета, яка остає під зверхнім проводом проф. Твардовського, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Усні зголошення приймають члени комісії щоденно (навіть в неділі і свята) на університеті (п. п. Сала VIII) межи 12 год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософського відділу, Львів, Університет.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах, яко гарна прикраса комнат і

Картини: Верещагіна, Шевченко в доміні і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслан“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Сезон від 1. червня до кінця вересня

В Микуліччині

над трема Прутами

отворив заряд

„Народної Гостинниці“

зі Львова

готель і реставрацію

в віллі о. Галайчука.

Заряд приймає купелєвих гостей на цілий сезон на мешканє, також з цілим удержанєм. Сезонні домівки в готелі під власним зарядом по 2-3 покої по дуже умірених цінах. Можна винаймаєти і на місяці. Кухня і цивиця у власнім заряді, окрема читальня для гостей, купелі в Прутї о 200 кроків від готелю, прогульки нетомлячі задля догідного положеня місцевости, а велізначна станція о 150 кроків від готелю.

Зголошення приймає п. Микола Заячківський в Микуліччині.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь.

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

одякоє руске товариство асекураційне, обезпечєє будняки і всі предмети движимі против огневих шнід.

„Дністер“ припоручєє Преосвящ. Ординаріятї Всєє Духовєнству і вірним всіх трех Єпархієй

Фонд гаранційний „Дністра“ з днем 31 грудня 1900

Фонд резервовий	311.540	кор 11 сот	разом 620.406 кор. 65 сот
Резерва премієй	171.942	„ „	
Резерва спеціальна	6.000	„ „	
Фонд емеритальний	30.924	„ 54 „	

Тарифи „Дністра“ умірєновані. Надвизка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту з премієй.

„Дністер“ виплатив до 31 грудня 1900 відшкодовань 2.120.334 кор. Шкоди ліквідують ся безпроблемно в присутності Дєлегатів і 2 членів.

Поліс „Дністра“ приймають при позичках гіпотєчних Банк краєвий і Каса ошадности у Львові, Коломиї Самборі, Долині Святині, Городенці Терєбовлї Залішакх, Городку Богородчанх.

НА ЖИТЄ треба обезпечити ся тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмн. обезпечєнь в Кракові; в таких обезпечєнь через „Дністер“ іде часть провізії на рускі публічні добродійні цілі; поліс вкєти впадає Краківське Товариство рускі.

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо сєлян господарів в окрєстностях, де ще нема блязько агентів „Дністра“. Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Сєляне! убогайте ся тільки о агенції „Дністра“.

Від огню обезпечєно ся тільки в „Дністрі“.

На житє обезпечєно ся тільки через „Дністер“.

Всілякі

КУПОНИ

вильосовані

цінні папєрі

виплачує без потрученя

провізієй або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотєчного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“

стоваришенє зарєєстрованє в обмеженою порукою

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“)

приймає вкладни до опрєцентованя на 4%. Позички уділяють ся членам за сплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації, почавши від 200 корон і висше, до половини вартости гіпотєки на сплату в ратах до 10 літ.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або з порукою 2 ручителів відповідних.

Священники не посїдають гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителів предложити полісу житєву; обезпечити ся на житє треба тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмн. обезпечєнь в Кракові.

Удїл членський вносить 50 кор. висше 2 кор.

Членом бути може тільки член обезпечений в „Дністрі“.

З днем 31 грудня 1900 стан

число членів	1857
фонд резервовий	6919 кор. 46 сот
вкладєн удїли	73087 „ „
вкладки шадничі	806803 „ „
удїлені позички	763737 „ „
часовий оборот в 1900 році	2424157 „ „

Інформації до позичок уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмн. обезпечєнь „Дністер“.

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня		6:25	до Станіславава, Підвисокого, Потутор		
	6:20	з Чернівців (Лікан, Галац), Гусєтина		6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний		
	6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. як		6:43	„ „ дв. Підзамче		
	7:45	з Янова		6:35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава		
	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна		
	8:00	на дв. головний		8:40	до Скольного, до Лавочного (1. лп. до 15. вер		
	8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока		9:00	до Янова		
	8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:15	до Підволочиск, Бродів, Гусєтина дв. Підз.		
1:35	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна		9:25	до Сокаля, Белци, Рави рускої і Любачова		
	11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора		9:42	дв. гол.		
	11:55	зі Станіславава (Керемезе, Потутор)		10:20	до Сокаля, Белци, Рави рускої і Любачова		
	12:55	з Янова		10:25	до Чернівців		
	1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочного		1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята		
	3:14	від 1. черв. до 15. вер.		2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня		
	4:40	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)			в неділі і свята		
	4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
2:20	4:11	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.		3:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.		
2:35	5:35	„ „ на дв. голов.		3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.		
	5:50	з Кракова		3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова		
1:45	5:50	з Чернівців, Лікан					
	6:00	з Сокаля, Белци і Любачова					
Ніч							
	7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)		6:10	до Станіславава		
	8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.		6:20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		
	9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.		
	9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)			а від 16. вер. до 30. черв. 1902 щоденно		
				6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова		
	8:40	9:50	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова	7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний		
2:40	9:40	з Чернівців, Букарешту,		7:32	„ „ дворець Підзамче		
2:31	10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша		7:25	до Сокаля і Рави рускої		
12:15	10:20	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.		7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)		
	10:02	на дв. голов.		9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня		
	3:12	з Підволочиск Копацьнець на дв. Підзамче		10:30	до Чернівців і Лікан		
	3:35	на дворець головний		11:00	до Кракова, Відня, Варшави		
				11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов. і		
				11:32	дв. Підз.		
				4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора		
				4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод		

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский рівнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В місті видають білєти їзди: звичайні білєти агенції часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавємана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всіяні инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне п. к. веліниць державних (ул. Краських ч. 5. в подвірю, сходи П, двері ч. 52.) в урядових годинах (8-3 а в свята 9-12).